

de Stentor 11-12-2012

Details te over bij Atos Trio

door Elly van Plateringen

Als broekje van 18 trad Debussy tijdens de zomer in dienst van de rijke Madame von Meck. Zijn taken: pianoles geven aan de dochters, de oudste dochter (zangeres) begeleiden en piano à quatre mains spelen met Madame zelf. Aan het eind van die zomer streek het gezelschap neer in Florence, waar een violist en cellist zich bij het gezelschap voegden. Er werd van het trio verwacht dat het elke avond concerteerde. Geen wonder dat de jonge Debussy zich waagde aan de compositie van een pianotrio. Pas zo'n 25 jaar geleden werd het werk, voorzien van enig reconstructiewerk, uitgegeven. Het Atos Trio liet Deventer kennismaken met dit wervelende jeugdwerk, vol bruisende invallen, dat nog nauwelijks duidt in de richting van het klankidroom dat Debussy later zo beroemd zou maken. Vooral dankzij de inzet en de klankschildering van cellist Stefan Heinemeyer werd de ontdekkings-tocht door Debussy's 'Trio in G' een genoegen, met name door de dansante humor van het scherzo en de ballade-achtige opbouw van het Andante. Vreemd. Bij het Atos Trio neemt niet de eerste viool of de piano het voortouw: muzikaal is de cellist constant de entrepre-

KLASSIEKE MUZIEK

Atos Trio

● Thomas Hoppe - piano, Annette von Hehn - viool, Stefan Heinemeyer - cello. Stadsschouwburg Deventer, 7 december.

★★★★☆

neur. Violiste Annette von Hehn stelt zich op als een afwachende tuttispeler. Pianist Thomas Hoppe verliest zich de hele avond in details en verwacht een zachte piano-klank met het indrukken van het linker pedaal. De vleugel komt onder zijn handen niet tot wasdom. Het wil dus niet lukken om een voldragen trio-klank te produceren. In Haydn's 'Trio in C' lukt het nog om dit maniërisme te zien als een manier om de muziek - geheel onnodig - af te stoffen. Maar in het 'Erzhertog-Trio in Bes' van Beethoven wordt het echt teveel van het goede. Door alle details en inhoudingen ontstaat een karikatuur. De pianist valt volkomen door de mand bij het prachtige solo-thema van het Andante, dat onbeholpen klinkt. De grote kracht van dit Atos Trio is het spatgelijke ensemblewerk. Echt heel knap; daar kun je prijzen mee winnen. Maar in Deventer overtuigt de expressie en architectuur geenszins.